

Naar der f. Ex. kommer en Søndag imellem, er Forholdet endnu mere uheldigt. Naar et Brev f. Ex. bliver affendt fra Nykjøbing Fredag Aften til en Adressat i Omegnen af Stubbejøbing, vil det selv under heldigste Omstændigheder ikke komme denne ihænde før end Mandag Middag. Altsaa behøver et saadant Brev 60 Timer for at gjøre en Reise paa under 3 Mil og det maa dog virkelig erkjendes ikke at være i sin Orden i vore Tider. For at raade Bod paa disse Forhold har det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) stillet sit lille Endringsforslag. Nu sagde nok det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at, tværtimod at der yderligere skulde sættes en Diligence igang til, maatte man snarere mene, at man kunde undvære den ene Diligence, naar Dampskibsforbindelsen mellem Masned Sund og Stubbejøbing, som er foreslaaet paa Finantsloven, kommer igang. Jeg vil indrømme, at, desom denne Dampskibsforbindelse kommer igang, vil Forholdene blive langt lettere at ordne, idet det, som gør, at Diligencen nu afgaar strax efter Morgen- og Aftenets Ankomst fra Kjøbenhavn skal være Hensynet til de Reisende, der komme fra Kjøbenhavn, for at de ikke skulle vente i Nørre Alslev; men naar Dampskibsforbindelsen kommer igang, falder ogsaa dette Hensyn bort, og det andet Hensyn med Diligencens mere betimelige Afgang lader sig altsaa nemmere ordne. Det forekommer mig imidlertid, at, selv uden at denne Dampskibsforbindelse kommer igang, maatte det kunne ligge i Postbestyrelsens Magt alligevel at hidføre en noget forandret og bedre Ordning af Postforbindelsen mellem Nørre Alslev og Stubbejøbing. Jeg vil afvente den høitagtede Ministers Udtalelse i saa Henseende og derefter rette min Afstemning med Hensyn til dette Forslag. Tror den ærede Minister ikke, at det lader sig ordne, som Forholdene nu ere, vil jeg stemme for Forslaget, tror den høitagtede Minister derimod, at han kan, navnlig naar der er Udsigt til, forhaabentlig god Udsigt til, at faae en Dampskibsforbindelse mellem Masned Sund og Stubbejøbing igang, ordne Forholdet til Nørre Alslev paa en bedre Maade, stemmer jeg imod. Beboerne derovre paa Lolland og Sydfalster ere i højeste Grad berettigede til at gjøre Fordring paa en noget mere hensigtsmæssig og tidsvarende Befordring af deres Post, og jeg veed ogsaa med Bestemthed, at der ikke er saa lidt Uilfredsbed derovre. — Med det Samme, jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at omtale Landpostbefordringen med et Par Ord, og navnlig de Forsøg, den høitagtede Minister har gjort i Løbet af nogle Aar med Hensyn til Omdelingen af Postfager direkte til Adressaterne. Jeg ser, at det ærede Finantsudvalg har henvendt en Opfordring til den høitagtede Minister om at gjøre Rede for, hvorledes Resultatet i saa Henseende har været, om det har været tilfredsstillende eller ikke, og den høitagtede

Minister har dertil svaret, at han ikke endnu kan sige at være kommen til et afgjørende Resultat i saa Henseende. Der er forskellige Steder udtalt Uilfredsbed med denne Forandring, fra andre Steder, navnlig fra de større Korrespondenter eller bedre Stillede i Samfundet, er der udtalt, at de ikke føle sig saa tilfredse, idet de nu faae deres Post senere end tidligere, da de afhentede den paa Brevsamlingsstedet. Det kan jeg saameget godt forstaa, at Enkelte i den Retning ikke kunne føle sig tilfredse, men jeg tør sige, at saavidt jeg har erfaret, er den store Mængde meget tilfreds med de Forsøg, Ministeren har gjort, og vil vistnok vide ham særdeles Tak for at udvide Forsøgene endnu mere, idet de i Almindelighed nu faae deres Post langt sikkrere og hurtigere end før. Tidligere var og er endnu Forholdet saaledes, at Posten bliver aflagt paa Brevsamlingsstederne, der i Neglen ere i Skolen eller hos Høsteren eller andre saadanne smaa Forretningsmænd, og disse Brevsamlere gjorde jo Alt i bedste Mening for at tilstille Adressaterne deres Postfager saa hurtigt som muligt, sendte Sagerne enten med Skolebørnene eller ved Naboe, Bekjendte osv. Men Følgen deraf er notorisk, at Breve og andre Postfager af og til enten ligefrem af Sigegyldighed eller Glemsomhed blive henliggende hos Bedkommende og komme meget sent Adressaterne ihænde eller maaste endogsaa gaa tilgrunde. Jeg kan forresten selv tale med i den Retning; jeg har, medens jeg boede paa Landet, haft Erfaringer i den Henseende, saa, saavidt min Erfaring strækker, tror jeg, at den Ordning, som den høitagtede Minister her er slaaet ind paa, har vundet almindelig Anerkjendelse, hvor den er bleven gennemført. Jeg skulde meget henstille til den høitærede Minister og det høie Thing at fortsætte paa den Vej og yde de forventede Bevillinger dertil. Jeg skal endnu kun tillige benytte Leiligheden til at henvende en venlig Opfordring til den høitærede Minister om at se lidt velvillig til Lolland-Falster og jeg kunde for den Sags Skyld gjerne tage Møen med. Jeg ser, at den høitærede Minister i Finantsudvalget har erklæret, at han tog de bedst befolkede Egne først, og det er fuldkommen i sin Orden; men nu er det dog unegteligt, at Lolland-Falster og Møen ere nogle af Landets bedst befolkede Egne, saa jeg vilde gjerne have, at den høitærede Minister vilde ogsaa forunde os endel af det udvidede Landpostvæsens Goder saa snart som muligt.

Sund: Jeg har kun forlangt Ordet for at støtte det Forslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Nykjøbing (Clausen) udenfor Betænkningen om 2,000 Kr. til en forbedret Postbefordring mellem Nørre Alslev og Stubbejøbing. Da dette Forslag nu imidlertid er motiveret med saa stor Sagkundskab og Klarhed af mine to ærede Kolleger fra Nykjøbing og Rasklov (S. Steffensen), skal jeg næstefter at henholde mig til disse Folke-